

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Rebus Bohemicis Liber Singvlaris

Le Mire, Aubert

Lvgdvni, 1621

Caesares XII. Austriaci, seu Vaticinium de magnitudine ac potentia
familiae Austriacae anno 1261. editum. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11069

1621. die 28. Januarij viuere desit:
cui, die 9. mensis Februarij sequen-
tis, feliciter suffectus est Gregorius
XV. ex gente Ludouisia apud Bo-
nonienses nobilissima.

C A P V T X V.

*Cæsares XII. Austriaci, seu Vati-
cinium de magnitudine ac po-
tentia Familiae Austriacæ,
anno 1261. editum.*

GENS AVSTRIA, velut fa-
cto quodam ad Imperium or-
bis terrarum nata, duodecim con-
tinua penè serie Cæsares Augustos
dedit, magno vniuersæ Reip. Chri-
stianæ cōmodo. Primus supremum
istud honoris & gloriæ fastigium
Rudolphus; Habsburgēsis apud Hel- I
uetios Comes, anno partæ salutis
1273. familiæ suæ intulit & gētem
sceptris

110 *De rebus Bohemicis*

sceptris regnisque fatalē propaga-
uit. Quo merito? In Dei Opt. Max.
consulta inquirere nefas esse scio,
nec faciam: sed non est inquisitio,
quæ superiorum ætatum historici
litteris consignarunt, cōmemorare.

Anno 1261. in modica adhuc
fortuna, & non nisi Comes Habf-
burgensis, multiplex veræ pietatis
ac religionis studiū *Rudolphus* præ-
tulit: cui secuturam decursu tem-
porum magnitudinē vaticinia vo-
césque diuinæ adscripserunt. Vena-
tum fortè, die pluuio, & viis fractis
ac sordentibus, eques iuerat. Ecce
Parochus, SS. Eucharistiam extre-
mum ægro solatiū laturus, torren-
tis ad ripam, pedes occurrit. Quo
vifo piissimus Comes, non sine in-
dignatione, equo defilit, & *Me vehi,*
inquit, te qui Salvatorem meū portas,
pedibus incedere, indecorum sit atque
impium. Conscende itaque, & equum
hunc

hunc cape. Paret Sacerdos, & præeuntem Comes, capite nudato, piè sequitur, atque ad humile ægri tugurium deducit.

Sacerdos, ad templum redux, equum restituere cum vellet, *Absit,* inquit, *ut illum ego equum conscendam, quem scio Dominum, & Creatorem meum gestasse. Quod si præter merita, hac tibi à me venire censes, teque adeo munere isto indignum, pios in usus converte. Illi nempe ego dedi ac dicaui, à quo mihi honores, opes, vita, & anima.* Parochus itaque munus admisit, & mente diuinitus monita, Comiti bene abeunti dixit, simulque Imperium orbis terrarum ipsi ac posteris prædixit.

Postero die *Rudolphus* ad *Farense* monasterium (quod inter Tigurum & Aquas situm, Lindemago adiacet) se contulit, virginem sanctimonialem, propinquam & ætate grandem,

dem,

dem, inuisurus. Quæ ubi eum vultu sereno excepisset, *At tibi ego, inquit, hesternò die Numen caeleste placatum beneuolumq; redditum denūtio, próque pietatis ac liberalitatis officio, tibi posterisque tuis summum in terris honorem ac fastigium promitto. Perge porro, atque ut cœpisti, viam insequere.*

Parochus verò postea, cùm *Venero* Moguntino Archiepiscopo, & S. R. I. Electori à Sacris ac Secretis esset, crebros de *Rudolpho* sermones, non solum apud herum suum, sed alios quoque Principes habuit, eius virtutes ac pietatem laudibus in cælum efferens. Quo factum, ut agente in primis eodem Electore Moguntino, Imperator an. 1273. renuntiaretur. Sic ferè *Franciscus Guillimannus* lib. 6. *Hist. Habsburgicæ*, ex antiquis & probe notæ codicibus manuscriptis. Alij ad *Sueuicam Vatem* hæc referūt: quidam
& som

& somnio sequentis noctis (qualia non pauca, à Deo immiffa, in facris profanisque historiis legimus) Comitum ipsum diuinitus edoctum fcribunt. Vt ut fit, res illa certa est ac rata, & fidem etiam ab euentis (quæ certiffima vaticiniorum interpretatio) nunc habet. Itaque nemini mirum videri debet Calvinianos, sectæ Berengarianæ propugnatores acerrimos, Sereniffimam Familiam Austriacam (quæ ut Deo in primis magnitudinem suam debet acceptam, sic cultus eiusdem, in V. Sacramento, est studiosiffima) tanto odio profequi: quamquam frustra, irritoque semper conatu, Deo scilicet illam protegente.

Ceterum *Rudolphus* Cæsar creatus, *Ottocarum* Bohemiæ Regem potentiffimum bello vicit; & provinciis, quas is stante Interregno occuparat, recuperatis, *Alberto* filio suo

fuo maiori Austriam, Stiriã, & Carniolam, *Rudolpho* natu minori Sueuiam, & *Mainhardo* Tirolensium Principi Carinthiam anno 1282. in comitiis Augustanis contulit. Obiitque plenus glorię anno 1291. Spiræ Nemetũ conditus. Obseruatũ à Gilberto Genebrardo homine Gallo, in Chronologia, & aliis, Familiã Austriacã eo ipso tẽpore orbi Christiano diuinitus datã, quo Otomãnica publico damno emerfit.

2 Rudolphũ secutus est *Albertus I.* filius, qui Adolphum Nauffaium, prælio victũ, regno exuit, obiitque an. 1308. Spiræ itidem sepultus.

3 *Fredericus* cognomento *Pulcher*, Rudolphi nepos, Rex Romanorũ, eo nomine Tertius, anno 1314. eligitur, & à Ioanne XXII. Papa confirmatur. Cum Ludouico IV. Bauaro collega an. 1325. transegit, vt pari vterque potestate imperaret.

Obiit

Obiit an. 1330. conditus in Carthusia Murbacensi à se condita, apud Viennam Austriae.

Succēturiati deinde Lucēburgi- 4
ci; quos *Albertus II.* Sigismundi Imperatoris gener, excepit: cui, intra vnus anni spatiū, tria Regna Bohemiae, Hungariae, & Romanorū, rara quadam felicitate obtigerūt. Viuere desiit an. 1439. Abbe in Hūgaria.

Exinde sobrinus illius *Fredericus* 5
IV. aliis Tertius, cognomine *Longaeus*, scepra tenuit, quo nullus Cæsarum, post Octavianum Augustum, diutius imperauit, quique postremus ex Germanicis Imperatoribus in vrbe Roma coronā Imperij accepit. Obiit anno xj. 1493. Imperij 53. ætatis 78.

Reliquit is filium *Maximilianum* 6
eo nomine Primum, qui potentiam istam, toti hodie orbi formidabilem, in Austriam gentem transtulit,

stulit, *Maria Burgundica*, Caroli Audacis filia matrimonio auctus. Dignus profectò ea fortuna Princeps, utpote virtutibus, & animi magnitudine, itemque benignitate, cum optimis quibusque omnium sæculorum Principibus comparandus. Is filium reliquit *Philippum* cognomento *Pulchrum*, cui *Ioanna* vxor, Ferdinandi Regis Catholici filia, Hispaniam, cum India, dotalem attulit. Vita excessit Maximilianus anno 1519.

7 Maximiliano in Imperio successus est ex Philippo filio nepos, *Carolus V.* vero elogio Maximus, cuius laudes leuiter hinc libasse, sic detra-xisse.

8 Carolus porrò *Ferdinandum* fratrem, Ferdinandus filiū *Maximilianum*, eo nomine Secundum, Maximilianus *Rudolphum II.* itidē filium,
 9
 10
 11 Rudolphus *Matthiam* fratrem habuit
 successore

successorem. Patrueli suo, Viennæ
an. 1619. die 20. Martij defuncto,
successit *Ferdinandus II.* Cæsar, à 12
Septemuiris Frācofurti congrega-
tis, die festo S. Augustini, qui est 25.
Augusti, electus. Cui prouincias
omnes Austriacas, per Matthiæ fra-
tris obitum ad se deuolutas, celsit
Serenissimus Archidux *Albertus*,
Belgarū Princeps; raro sanè ac lau-
dabili exemplo, si vniuersæ Reipu-
blicæ Christianæ bonum specte-
mus, vt is spectauit.

Optimo itaque iure *Domus Au-*
striaca, Romanorū Imperatorum (quos
nouem continua serie dedit, & plu-
res, vt vouemus, dabit) *parens ac nu-*
trix, freudente nequidquam inui-
dia, nuncupatur.

Hic prisca Pietatis honos. Nec terminus
unquam
Austriaca ditionis erit, quam Suenica Vates,
Fatidicæque pius firmanit voce Sacerdos.

F I N I S.